

תת"ע 9302/11/15 - מדינת ישראל נגד יצחק לוי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9302-11-15 מדינת ישראל נ' לוי יצחק
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ התובע יריב בן שחר

המאשימה

נגד

יצחק לוי

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא -

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות לשוטר במדים בניגוד לתקנה 23(א)(1) בתקנות התעבורה.

אין מחלוקת כי האירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום שבת 31.10.15 עת נהג הנאשם בכביש 25 בסמוך לקילומטר 133 לכיוון קילומטר 132.

לטענת המדינה, עצר הנאשם את רכבו על נתיב הנסיעה בכביש המהיר ולא ביצע את הוראת השוטר כאשר זה הורה לו לפנות את רכבו מנתיב הנסיעה.

מטעם המדינה העידו השוטר אבנר סויסה והמתנדב אלמחדי מברוק.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו.

אין מחלוקת בין הצדדים כי רכב המשטרה היה בפעילות אכיפת תנועה עת רדף אחר רכב אחר שלשיטתו ביצע עבירת תנועה.

לאחר שהרכב החשוד נעצר בצד הדרך, הגיע הנאשם אשר חש בסכנה מהתנהגות הניידת לצד רכב המשטרה אשר חנה בשול הדרך, ובעוד הנאשם עומד עם רכבו לפחות בחלקו על נתיב הנסיעה בכביש המהיר, פנה הנאשם מתוך רכבו לשוטר אבנר סויסה ודרש ממנו לקבל את פרטיו.

השוטר בתגובה לנאשם דרש ממנו לפנות את נתיב הנסיעה ולנוע עם הרכב לשול הדרך.

בנקודת זמן זו, מתרחשת מחלוקת עובדתית בית הצדדים:

בעוד הנאשם טוען כי ביצע את הוראת השוטר, נע לצד הדרך ולא ביצע כל עבירה של אי ציות להוראה שקיבל, טוענים השוטר ומתנדב התנועה כי הנאשם התווכח ללא תזוזה מנתיב הנסיעה, דרש לקבל את פרטי השוטר ורק לאחר דין

ודברים אשר נמשך מספר רגעים, נאות להזיז את רכבו לשול הדרך.
בהתנהגותו טוענים השוטרים, ביצע הנאשם עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים.

דין-

ע.ת. 1 וע.ת. 2 תמכו גרסתם במסמכים כתובים אשר הוגשו כראיות ת/1 ות/2 כאשר בחקירתם הנגדית נותרו איתנים בגרסתם כי הנאשם לא ציית מיד להוראתו של השוטר אבנר סויסה ולא פינה את נתיב הנסיעה המהיר. הנאשם בעדותו בפני טען כי עצר במקביל לניידת וכי כל מי שנסע מאחוריו יכול היה להמשיך בנסיעתו.

אולם בחקירתו הנגדית העיד בצורה מפורשת:

"אחרי שנעצרתי ליד השוטר הדלקתי 4 וינקרים, נעמדתי כשחצי רכב מעבר הצהוב וחצי על נתיב הנסיעה וכל הרכבים שהיו אחרי המשיכו בנסיעה ולא שמעתי שום צופר...." כך בעמוד 9 שורה 17.

הנאשם טען כי עמד באופן זה כמה שניות בלבד עד שהזיז אותו לבקשת השוטר.

לעומת עדות זו העידה אשת הנאשם אחרת בתשובה לשאלות התובע:

"ש - אם הניידת עומדת בשול הדרך ואתם עוצרים במקביל לניידת איפה למעשה הרכב שלכם?

ת - אנחנו על הכביש צמודים לניידת על הכביש. ש - זאת אומרת על נתיב הנסיעה ?

ת - כן. אם בעלי הצליח לנהל דו שיח עם השוטר מן הסתם שהם היו קרובים...."

כלומר, בניגוד לעמדת הנאשם לפיה עמד בחלקו על השול ובחלקו על הנתיב, מעידה אשת הנאשם כפי שהעידו השוטרים כי הנאשם עמד על הכביש עצמו עת שוחח עם השוטר מתוך רכבו.

גם ביחס לזמן השיחה אותה תאר הנאשם כמספר שניות, לאשת הנאשם גרסה אחרת:

"ש - ספרי לי על הדו שיח שהתנהל בין בעלך לבין השוטר.

ת - בעלי היה בסערת רגשות. בעלי פנה אליו וביקש פרטיו. השוטר לא רצה למסור פרטים למיטב זכרוני. שוב פעם בעלי ביקש פרטים ואז כפי שצינתי השוטר הבין את הסיטואציה בה הוא נמצא והפך את ההגנה להתקפה וביקש מבעלי לעצור בצד.

ש- כמה פעמים הוא ביקש מבעלך לעצור בצד ?

ת - לא זוכרת.

ש- כמה זמן התנהל דו שיח בין בעלך לבין השוטר ?

ת - משהו לדעתי לא יותר מדקה, דקה וחצי.

ש - כלומר את אומרת שבעלך מבקש פרטים מהשוטר והשוטר עונה מה שעונה?

ת - הוא ענה שהוא לא רוצה. הוא לא מסר לנו את הפרטים ואחרי פעם פעמיים הוא ביקש שנעצור בצד.

ש - אחרי פעם פעמיים של מה ?

ת - שהוא ביקש מאתנו לעצור בצד ואנחנו ביקשנו את הפרטים, הוא ביקש מאתנו לעצור בצד ואנחנו ביקשנו את הפרטים ואז עצרנו בצד" כן בעמוד 13 שורה 25.

אשת הנאשם מתארת ויכוח בין בעלה לבין השוטר אבנר סויסה במהלכו תומכת העדה את דברי השוטרים כי לפחות פעמיים נדרש השוטר לביקש מבעלה לעזוב את נתיב הנסיעה ולעמוד בצד שעה שבעלה אינו זז ועומד על קבלת פרטי השוטר בעודו עומד על נתיב נסיעה בכביש מהיר.

אני רואה בעדות זו חיזוק חד משמעי לטענות השוטרים לפיהם רק בעקבות ויכוח ממשי עם הנאשם, נאות הוא בסופו של דבר להזיז את רכבו מהנתיב המהיר לשול הדרך.

המדובר חד משמעית בתיאור התנהגות המהווה אי ציות להוראת שוטר במדים ואסביר דברי:

שוטר המצוי בתפקיד חוסה תחת הגנה של החוק המצויה בתקנה 32(א) של תקנות התעבורה.

בהתאם לחוק רשאי שוטר לעבור על חוקי התנועה כדי למלא את תפקידו באכיפת חוקי התנועה.

כמובן שעל השוטר לעשות כל שביכולתו שלא לסכן חיי אדם אגב ביצוע פעילות האכיפה, אך אין זה מתפקידו של האזרח הנגזר לבצע פעילות אכיפה או "מיצוי דין", כפי שהגדירה זאת אשת הנאשם בעדותה, כלפי השוטר.

לכל אדם שאינו שוטר הזכות להתלונן כנגד שוטר המבצע לשיטתו עבירה.

זכותו של אדם לביקש משוטר פרטיו ולכן גם פרטי השוטר הכוללים את שמו ומשפחתו מצויים דרך קבע על מדי המשטרה אותם הוא לובש.

יחד עם זאת, אין זו זכותו של אזרח או נגזר שאינו שוטר לבצע עבירת תנועה כדי לקבל את פרטי השוטר שלפי עמדתו האישית ביצע לנגד עיניו עבירה.

גם בסיטואציה בה אזרח סבור כי שוטר פעל שלא כדיון, חייב אותו אדם לנהוג בהתאם להוראות השוטר, מיד, ללא כל ויכוח אתו וללא ביצוע עבירה של העלבת עובד ציבור.

התנהגות הכוללת אי ציות מידי להוראה לגיטימית שנותן שוטר לנהג מהווה עבירה על החוק.

למען האמת וככל שהנאשם פנה לשוטר בשפה אשר צוטטה על ידי מתנדב המשטרה בפרשה זו, הרי שיש בהתבטאות זו גם עבירה פלילית לכאורה של העלבת עובד ציבור.

ככל שנעשה ניסיון של אשת הנאשם במהלך האירוע לפנות לקצין משטרה אחר בכדי להשפיע על האירוע, הרי שיש בהתנהלות כזו **אם התרחשה** משום ניסיון אפשרי לשיבוש מהלכי משפט (שגם היא עבירה פלילית לכאורה).

ככל שהושמעו מטעם הנאשם כלפי השוטר סויסה הדברים שצוטטו על ידי השוטרים הרי שיש בהם משום איום כלפי השוטר שגם זו עבירה פלילית לכאורה.

בכל שלושת האירועים לעיל, עשתה חסד המדינה עם הנאשם (אגב, מסיבה שאינה ברורה לי לחלוטין) והחליטה שלא להגיש נגדו כתב אישום פלילי בבית משפט השלום. המדינה הסתפקה בפרשה זו בכתב אישום מינורי של אי ציות להוראת שוטר במדים, וביחס לעבירה זו הוכחו יסודות העבירה מעבר לכל ספק סביר.

הנאשם התרשם כי שוטר נוהג לפי השקפתו בצורה פרועה ומסוכנת ליד רכבו.

אף שלא היו בידי הנאשם כל נתוני אמת באשר לסיבת נהיגת הניידת, האם היא מצויה בדרכה לאירוע חירום, האם היא בשעת אכיפה כלפי רכב אחר שיצר סיכון לתנועה, ואף שלנאשם לא הייתה כל זיקה או כל קשר לאירוע המשטרתי בו עסקו השוטרים מול רכב אחר, בחר הנאשם "למצות את הדין" עם השוטר, לעצור על נתיב נסיעה בכביש מהיר ולדרוש

את פרטי השוטר בעודו עומד על נתיב נסיעה.

אגב, בהתנהלות זו של הנאשם, הוא יצר בהכרח עבירה נוספת על החוק זאת בניגוד לסעיף 62(2) בפקודת התעבורה שכן המדובר בהתנהלות המהווה נהיגה בקלות ראש וכן עבירה בניגוד לתקנה 71 בתקנות התעבורה, עבירות לגביהן בחרה המדינה שוב שלא להגיש כתב אישום כנגד הנאשם.

אף שהנאשם תאר את אירוע הוויכוח עם השוטר כאירוע של מספר שניות, אני דוחה עדות זו על בסיס עדות השוטרים ועדות אשת הנאשם המתארים ויכוח במהלכו נדרש השוטר לבקש פעם אחר פעם מהנאשם לפנות את נתיב הנסיעה בעוד הנאשם עומד על עמדתו לקבל את פרטי השוטר בעודו מצוי על נתיב נסיעה בכביש מהיר ולא מציית מידית להוראת השוטר לפנות את הנתיב.

ככל שסבור הנאשם כי איש חוק פעל שלא כדין, רשאי הוא לעצור בצד הדרך במקום בטוח, רשאי הוא להמתין בסבלנות ובנימוס להתפנות השוטר מביצוע תפקידו, רשאי הוא לבקש בנימוס מהשוטר את פרטיו ואף רשאי הוא לתעד או לצלם את האירוע אם חפץ הוא בכך. בכל שלב שלאחר מכן רשאי הנאשם להגיש תלונה נגד השוטר בפני הגופים הרלוונטיים לטיפול בתלונה כזו.

אסור לו לנאשם לעצור על נתיב נסיעה מהיר, אסור לו לפנות בגסות לשוטר או להעליב אותו, אסור לו לנאשם לעכב את ביצוע הוראת השוטר אליו להזיז את רכבו או להתנות את פעולתו בקבלת פרטי השוטר.

התנהגות כזו של הנאשם מהווה עבירה חד משמעית על החוק, ומשהוכחה המדינה מעבר לכל ספק סביר כי כך נהג הנאשם בפרשה זו, **אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.**

ניתנה היום, ג' אדר ב' תשע"ו, 13 מרץ 2016, במעמד הצדדים